

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

KALEVAGATAN 6 - 00100 HELSINGFORS 10
Telefon (växel) 642511 Postgiro 120811-5
Affärsbankerna Andelsbankerna Sparbankerna konto 5041-6

Cirkulär nr 26/71

8.11.1971

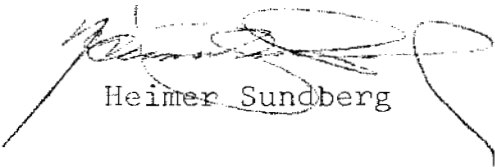
Till arbetspensionsanstalterna

Den 5 november 1971 avläts till riksdagen regeringens proposition med förslag till lagar angående ändring av lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden. Enligt ändringsförslaget skulle Pensionsskyddscentralen i vissa fall kunna befria arbetsgivaren från skyldigheten att erlægga försäkringspremier enligt APL eller KAPL. Befrielse skulle komma i fråga närmast i sådana fall, där förändrad rättspraxis leder till, att arbetsgivaren nödgas bekosta pensionsskydd åt sina arbetstagare retroaktivt.

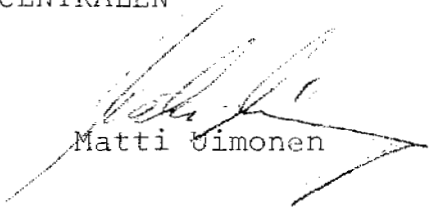
Dessutom föreslås, att KAPL skall ändras sålunda, att den lön, för vars del försäkringspremie ej längre kan påföras på grund av preskribering, skulle tagas i beaktande vid beräkning av pensionens belopp, såframt beträffande löns belopp företes intyg av skattemyndighet eller annan därmed jämförbar tillförlitlig utredning.

Propositionens innehåll framgår av bilaga.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Heimer Sundberg

Matti Simonen

Bilaga: kopia av regeringens proposition

J.LKo.UBS

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag
angående ändring av lagen om pension för arbetstagare och lagen
om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden.**

Enligt lagen om pension för arbetstagare (APL) och lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (KAPL) är arbetsgivare skyldig att bekosta pensionsskydd för sina anställda. Tillämpningen av lagarna förutsätter, att fråga är om ett arbetsförhållande. Begreppet arbetsförhållande, liksom även övriga samhällsföreteelser, är dock föremål för ständig utveckling. Förändring av rättspraxis leder lätt till att arbetsgivaren kanske t.o.m. för en längre tid retroaktivt nödgas bekosta pensionsskydd för personer, vilka enligt tidigare praxis inte ansetts som arbetstagare. Arbetsgivaren kan sålunda helt utan eget förvällande råka i ekonomiska svårigheter. För undvikande av dylika situationer föreslås, att pensionsskyddscentralen på ansökan helt eller delvis kunde befria arbetsgivaren från retroaktiva pensionsskyddskostnader. Härvid skulle pensionsanstalterna gemensamt svara för dessa i enlighet med av social- och hälsovårdsministeriet fastställda grunder. Detta stadgande, vilket skulle gälla både APL och KAPL, föreslås äga tillämpning även i de fall då en förändring av rättspraxis inträffat före ikraftträdandet av de nya stadgandena.

Vid beräkning av beloppet av pension enligt KAPL beaktas de löner, för vilka erlagts för-

säkringspremie enligt KAPL eller för vilka arbetspensionskassa bestämt att försäkringspremie skall erläggas. Lagen borde kompletteras så, att även de löner, beträffande vilka pensionsskyddscentralen befriat arbetsgivare från försäkringspremie, skulle beaktas vid beräkning av pensionens belopp.

Arbetspensionskassa kan ålägga arbetsgivare att erlagga försäkringspremie för det löpande kalenderåret och för de högst fem föregående kalenderåren. Försäkringspremierna preskriberas inom denna tid, emedan man ansett, att det inte är möjligt att för en längre tid framlägga tillförlitligt bevis angående beloppet av utbetalda löner som faller under KAPL. I vissa undantagsfall kan man dock till exempel med ett intyg av skattemyndighet helt ostridigt utreda även äldre löner som faller under KAPL. Emedan det härvid vore oskäligt att en arbetstagare miste sina pensionsförmåner, föreslås att i 10 § 5 mom. KAPL intas ett stadgande, enligt vilket dylika löner bör beaktas vid beräkning av pensionens belopp. Stadgandet skulle tillämpas på pensionsfall, som inträffar efter det lagändringen trätt i kraft.

Med stöd av vad ovan anförts förelägges Riksdagen till antagande följande lagförslag:

Lag

angående ändring av lagen om pension för arbetstagare.

I enlighet med Riksdagens beslut fogas till lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/61) en ny 15 a § som följer:

15 a §.

Skall pensionsskydd på grund av att rättspraxis förändrats eller av annat därmed jämför-

bart särskilt skäl anordnas retroaktivt för arbetstagare, vars arbetsförhållande icke tidigare ansetts falla under denna lag, må pensions-

skyddscentralen på ansökan helt eller delvis befria arbetsgivare från bekostande av ifrågasvarande pensionsskydd för tiden innan sagda skäl yppats. För den del av kostnaderna för pensionsskyddet, från vilken arbetsgivaren i enlighet med det ovan sagda är befriad, svara pensionsanstalterna gemensamt på sätt som föreskrives i de grunder, vilka avses i 12 §

1 mom. 4 punkten och fastställts av social- och hälsovårdsministeriet.

Denna lag äger tillämpning även i sådana fall, där rättspraxis förändrats eller annat därmed jämförbart skäl yppats före denna lags ikraftträdande.

Lag

angående ändring av lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden.

I enlighet med Riksdagens beslut *ändras* 1 § 1 mom. och 10 § 4 mom. lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/62), av dessa lagrum 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag av den 18 juni 1971 (501/71) och 10 § 4 mom. sådant det lyder i lag av den 30 december 1965 (708/65), samt *fogas* till 10 § ett nytt 5 mom., varvid det tidigare 5 mom. blir 6 mom., som följer:

1 §.

För arbetstagare, som är sysselsatt i skogsarbete, flottningsarbete, olika till gårdsbruk och trädgårdshushållning hörande arbeten, jord-, vatten- och husbyggnadsarbete, jordförbättringsarbete, arbete inom torvindustrin eller hamnarbete eller som tjänstgör på fartyg i inrikesfart eller, enligt vad därom genom förordning stadgas, arbetar inom annat sådant område, som kännetecknas av kortvariga arbetsförhållanden, skall arbetsgivaren bekosta pensionsskydd för ålderdom och invaliditet samt åt sådan arbetstagarers anhöriga familjepensionsskydd i enlighet med denna lag. Såframt i denna lag icke annorlunda stadgas, gäller i övrigt i tillämpliga delar vad i 3 § 2—4 mom., 4 § 1, 3, 5 och 6 mom., 4 a—4 c §§, 7 a—10 §§, 12 §, 13 § 3 mom., 14 §, 15 a—18 §§ och 19 a—23 §§ lagen om pension för arbetstagare är stadgat.

10 §.

Har arbetsgivare försummat att erlägga försäkringspremie enligt denna lag och rättar han icke, sedan han uppmanats därtill, sin försummelse inom av arbetspensionskassan föreskriven

skälig tid, må arbetspensionskassan på basen av införskaffad utredning eller, om sådan saknas, enligt uppskattning ålägga arbetsgivaren att erlägga försäkringspremien förhöjd högst till dess dubbla belopp. Försäkringspremie må dock icke påföras för annan tid än för det löpande kalenderåret och de fem föregående kalenderåren. Av arbetspensionskassa fastställd försäkringspremie jämte på den vid dröjsmål med betalningen beräknad årlig ränta om högst 10 procent må utsökas utan dom eller utslag på samma sätt som skatter och avgifter.

Av arbetspensionskassa fastställd försäkringspremie och försäkringspremie, från vars erläggande pensionsskyddscentralen befriat arbetsgivare, anses vid tillämpning av stadgandena i 5 och 7 §§ som erlagda försäkringspremier. Även sådan i arbetsförhållande, som faller under denna lag, intjänad lön, för vilken erläggande av försäkringspremie icke längre kan åläggas arbetsgivare, skall beaktas vid tillämpningen av stadgandena i 5 och 7 §§ som om försäkringspremie hade erlagts, såframt beträffande lörens belopp företes intyg av skattemyndighet eller annan därmed jämförbar tillförlitlig utredning.

Stadgandena i 15 a § lagen om pension för arbetstagare äger tillämpning även i sådana fall, där rättspraxis förändrats eller annat därmed jämförbart skäl yppats före denna lags ikraftträdande.

Stadgandena i 10 § 5 mom. i denna lag äger icke tillämpning i fråga om pension, då det pensionsfall som ligger till grund härfor inträffat före denna lags ikraftträdande.

Helsingfors den 5 november 1971.

Republikens President

Social- och hälsovårdsminister